

РЕШЕНИЕ

№ 327

гр. Плевен, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, Х ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мариана К. Тодорова Досева

при участието на секретаря МАРИНА Г. ЦВЕТАНОВА
като разгледа докладваното от Мариана К. Тодорова Досева Гражданско дело
№ 20224430103864 по описа за 2022 година

Делба първа фаза.

Иск с правно основание чл.341, ал.1 ГПК, вр.чл.34 ЗС и искане с правно основание чл.344, ал.2 ГПК.

Инцидентен установителен иск с правно основание чл.26, ал.1, предложение първо ЗЗД.

Производството по делото е образувано по подадена искова молба от З. П. С., ЕГН*****, ***, против Б. Г. С., ЕГН*****, ***, в която се твърди, че страните по делото са бивши съпрузи, чийто брак е прекратен на 01.07.2022г., видно от решение по гр. д. № 2133 / 2022г. на Районен съд - Плевен. Твърди, че по време на брака в продължение на години ищцата се грижела ежедневно за ответника и за двете им деца. Полагала също грижи и за домакинството. Перяла, гладила, готвела, възпитавала децата, учела с тях, водела децата на тренировки, на училище, когато били болни ги водела на лекари и по болници. Твърди, че никой не ѝ помагал, нито с домакинската работа, нито с отглеждането на децата, нито с грижите за членовете на семейството им. Твърди, че през това време ходела и на работа ежедневно. Получавала и работна заплата, която използвала за семейството. Твърди, че по време на брака им с ответника придобили в СИО, чрез покупко - продажба - ***, намирайки се в ***, с изложение север- юг, със застроена площ 65.40 кв.м., състоящ се от дневна, кухня, баня с тоалетна, при съседи описани в

постановление за възлагане от 03.02.2012 г., номер от вх. регистър 5026 , дата от вх. регистър 29 / 03 / 2012, номер от дв. вх. рег. 29.03. 2012 , акт том 11, том номер 50, година 2012 № на описна книга 2198 от 29.03.2012 г. Твърди, че с решението по делото ползването на процесното жилище е предоставено на ответника докато упражнява родителските права върху детето П. Б.ОВ С., с ЕГН *****. Твърди, че след приключване на делото, ответникът заминал отново да работи в ***, в *** ЕООД. Твърди, че от тогава детето П. е в ***, подарен от нейните родители на него, който се намира в ***. Твърди, че детето е без родителски грижи от ответника. Твърди, че ответника не изпълнява и до днес решението на съда да упражнява родителските права върху детето П. и да ползва заедно с него семейното жилище в с. ***, както се споразумели в делото за развод. Твърди, че по време на брака придобили също в СИО, чрез покупко- продажба следните движими вещи:

1. *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят бял, ***. Твърди, че го придобили на дата 23.03.2016г .Купили ***а от магазин като платили цена 12000 лв.

2.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят светло *** ***, ***. Твърди, че придобили МПС на 13.02.2017 г.

3. *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят тъмно *** ***, ***. Твърди, че придобили МПС на 10.03.2021г.

Твърди, че в момента описания по - горе имот, ***а *** и МПС *** се ползват само от ответника, а тя ползва само МПС ***. Твърди, че тези движими вещи и недвижим имот не могат да бъдат поделени доброволно между тях въпреки проведените между страните разговори. Моли да бъдат допуснати до делба :

1.*** ,находящ се в с. ***, *** с изложение север- юг, със застроена площ 65.40 кв.м. състоящ се от дневна, кухня , баня с тоалетна при съседни описани в постановление за възлагане по от *****, *** г.

2.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят бял, ***.

3.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят светло *** ***, ***.

4. *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят тъмно *** ***, ***.

по 1 / 2 една втора идеална част за всяка от страните.

Направено е искане на основание чл.344, ал.2 ГПК ответника да бъде осъден да заплаща 200 лв. месечно обезщетение за лишаване ищцата от ползването на собствените й идеални части от 1.*** ,находящ се в с. ***, *** с изложение север- юг, със застроена площ 65.40 кв.м. състоящ се от дневна, кухня , баня с тоалетна при съседни описани в *****, *** г., 2.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят бял, ***. и 3. *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят тъмно *** ***, ***.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, в който взема становище, че искът е допустим и частично основателен по отношение

описаните вещи. Твърди, че действително на 03.02.2012г ответникът е придобил ***, находящ се в с. **. *** с постановление за възлагане на ** Ц.Н. - №***, с район на действие ОС - Плевен. Адресът на процесния имот е на №48 по постановление за възлагане от 03.02.2012г, а по кадастралния регистър е №50. Твърди, че също така моторните превозни средства - на 23.03.2016г *** ***, на 13.02.2017г *** ***, и на 13.03.2021г *** ***, **. Твърди, че на 21.11.2021г. страните подписали декларация с нотариално заверени дата и подписи рег. ***г. на ** П.Ц. - №*** с район на действие РС - Плевен, заверена от пом. *** по заместване С.М., в която декларира, че "След сключването на гражданския брак, избираме следния режим на имуществени отношения: „ЗАКОНОВ РЕЖИМ НА РАЗДЕЛНОСТ." Декларацията е вписана в Агенция по вписванията - Плевен, видно от представеното от ищцата удостоверение от 20.05.2022г. Твърди, че на 07.12.2021г. ищцата е придобила САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СТРАДА с идентификатор *** /***/, находит се в гр.Плевен, общ.Плевен, обл.Плевен по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-56/18.09.2007г. на *** на АГКК. последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект е от 17.01.2011г. с адрес на имота: *** /***/, ***, самостоятелният обект се намира на *** в сграда с идентификатор *** /***/, предназначение: Жилищна сграда - многофамилна, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор *** /***/, предназначение на самостоятелния обект: Жилище, ***, брой нива на обекта: 1 /едно/, с площ: 59.78 кв.м. /петдесет и девет цяло и седемдесет и осем стотни квадратни метра/, ведно с прилежащи части: ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 16 /шестнадесет/ с площ от 5.76 кв.м. /пет цяло и седемдесет и шест стотни квадратни метра/, ниво: 1 /едно/, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***.17; под обекта: ***.13. и над обекта: няма, подробно описан в договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективизиран в нотариален акт за покупко-продажба ***г. на *** П.Ц. - №*** с район на действие РС - Плевен. Твърди, че сделките са извършени по време на брака с ищцата, сключен 14.05.2006г. и прекратен с решение по гр.д. №2133/22г. на РС - Плевен, в сила от 01.07.2022г. Твърди, че процесите вещи, придобити до 21.11.2021г, са в режим на съпругеска имуществена общност. Тя е прекратена с избрания от страните на 21.11.2021г., режим на разделност и се превръща в обикновена съсобственост. Придобитият от ищцата имот на 07.12.2021г., съобразно избрания режим, е станал нейна собственост. Заявява, че с оглед установеното по делото, за ответника възниква правен интерес за оспорване на процесната декларация за избор на законов режим на разделност, на чието основание ищцата твърди съсобственост на придобитите вещи до подписване на декларацията. Излага съображения за правната същност на декларацията за избор. Посочва, че тя съдържа волеизявленията и на двамата бъдещи или настоящи съпрузи - чл. 9, ал. 2 СК изисква представянето на "обща декларация". Това е едно от съгласията, съпътстващи сключването на брака, чийто централен елемент е

съгласието по чл. 5 СК. Друго сходно изявление е това относно фамилното име на съпрузите. Но в последния случай става въпрос за две едностранни изявления (в чл. 12 СК се казва "всеки от встъпващите в брак заявява"), които се правят пред длъжностното лице по гражданското състояние. За избора на режим е необходима съгласуваност на волите, постигната в специална форма за действителност. Може да се приеме, че в декларацията се съдържа едно своеобразно споразумение относно режима на имуществени отношения. Това съгласие не представлява обаче същински договор, понеже правните последици са изцяло уредени в закона, а не могат да се определят от страните в отклонение от законовата уредба чрез уговорки в декларацията. По тази причина декларацията за избор наподобява по своята същност съгласието за сключване на брак, в което също не могат да се определят правните последици на акта. Счита, че са налице достатъчно основания за прилагане по аналогия на правилата относно недействителността на сделките (договорите) по ЗЗД. Посочва, че съгласието не би могло да е нищожно на основанията по чл. 26, ал. 1 ЗЗД - противоречие на закона, доколкото съдържанието му е твърде ограничено, за да се прояви някой от тези пороци. Изборът обаче трябва да е безусловен, и при наличието на уговорки, които ограничават или увеличават обхвата на неговото действие, съдържанието на декларацията ще излезе извън допустимото съдържание на обикновен избор и тя би била нищожна. Твърди, че в процесната декларация страните се договорят, че „След сключването на гражданския брак, избираме следния режим на имуществени отношения: ЗАКОНОВ РЕЖИМ НА РАЗДЕЛНОСТ.” Подписаната декларация е един от документите, алтернатива на сключен брачен договор, които встъпващите в брак могат да представят, на основание чл.9, ал.2 от СК. Тъй като страните са сключили брак още през 2006г. подписаната декларация не може да обхваща придобитото имущество след сключване на брака до подписване на декларацията. Счита, че уговорката, че законовият режим на разделност обхваща придобитото имущество след сключване на брака до подписване на декларацията е в противоречие с разпоредбата на чл.27, ал.3 от СК, тъй като този резултат може да бъде постигнат единствено с подписване на брачен договор с нотариална заверка на подпис, дата и съдържание. С оглед изложеното, на основание чл.124 от ГПК, във вр. с чл.26, ал.1, пр.1 от ЗЗД, предявява следния инцидентен установителен иск: Да бъде прогласена нищожността на Декларация с нотариално заверени дата и подписи рег. ***г. на *** П.Ц. - №*** с район на действие РС - Плевен, заверена от пом. *** по заместване С.М., с която З. П. С., с ЕГН *** и Б. Г. С., ЕГН *****, декларира, че "След сключването на гражданския брак, избираме следния режим на имуществени отношения: ЗАКОНОВ РЕЖИМ НА РАЗДЕЛНОСТ", поради противоречие със закона - чл.27, ал.3 от Семейния кодекс. Моли, на основание чл.34 от Закона за собствеността да бъде допусната съдебна делба между страните върху гореописаните недвижими имоти, находящи се в с.*** и гр.Плевен и движими вещи, при квоти за съделителите съобразно законните им права.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства и съобрази доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Не е спорно между страните и се установява от Решение № 994/01.07.2022г., че са бивши съпрузи, чийто брак, сключен на 14.05.2006г. е прекратен с развод на 01.07.2022г. Одобрено е споразумение по силата на което семейното жилище- ***, находящ се в с. ***, *** е предоставено за ползване на Б. С. докато детето П. С. навърши пълнолетие. Детето е родено на***г.

Видно от Декларация от 29.11.2021г. с нотариална заверка подписите З. С. и Б. С.- съпрузи, с настоящата и съгласно чл.18, ал. СК са декларирали, че „След сключването на гражданския брак, избираме следния режим на имуществени отношения: Законов режим на разделност.“

Съгласно Удостоверение № ***/20.05.2022г. от Агенция по вписванията, в регистъра на имуществените отношения на съпрузите за лицето З. С. има регистриран законов режим на разделност.

Безспорно е между страните, че с Постановление за възлагане на недвижим имот от 03.02.2012г. Б. С. е придобил по време на брака със З. С. *** ,находящ се в с. ***, *** с изложение север- юг, със застроена площ 65.40 кв.м. състоящ се от дневна, кухня, баня с тоалетна при съседни описани в**** № на описна книга *** от 29.03.2012 г.

От справка за регистрираните МПС на Б. С., както и приложените свидетелства за регистрация /л.13, 16, 17 и 99 от делото/ се установява и не се спори между страните, че са придобили по време на брака в режим на СИО 1.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят бял, ***, 2.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят светло ****, *** и 3. *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят тъмно ****, ***.

Не е спорно между страните, че по време на брака между тях З. С. е сключила договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба ***г. на *** П.Ц. - №*** с район на действие РС – Плевен, в качеството ѝ на купувач на следния недвижим имот: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СТРАДА с идентификатор *** /****/, находящ се в гр.Плевен, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-56/18.09.2007г. на *** на АГКК. последно изменение на кадастралната карта и

кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект е от 17.01.2011г. с адрес на имота: *** /***/, ***, самостоятелният обект се намира на *** в сграда с идентификатор *** /***/, предназначение: Жилищна сграда - многофамилна, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор *** /***/, предназначение на самостоятелния обект: Жилище, ***, брой нива на обекта: 1 /едно/, с площ: 59.78 кв.м. /петдесет и девет цяло и седемдесет и осем стотни квадратни метра/, ведно с прилежащи части: ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 16 /шестнадесет/ с площ от 5.76 кв.м. /пет цяло и седемдесет и шест стотни квадратни метра/, ниво: 1 /едно/, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***.17; под обекта: ***.13. и над обекта: няма, подробно описан в договор за покупко-продажба на недвижим имот.

Установява се от извлечение от разплащателна сметка /л.55-56 от делото/, че З. С. е получила обезщетение за безработица в размер на 12109,27 лв. на дата 15.04.2021г., а на 25.11.2021г. е получила превод в размер на 10000 лв. от С. К..

От Договор за ипотечен кредит от 02.12.2021г., З. С. в качеството ѝ на кредитополучател е изтеглила кредит в размер на 72800 лв. за покупка на гореописания ***- самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***.

Видно от Споразумение за стоп-капаро за покупка на недвижим имот от 10.11.2021г. С. К. го е сключила за покупка на*** самостоятелен обект в сграда с идентификатор ***.

С Договор за покупко-продажба на движими вещи от 07.12.2021г. З. С. е закупила обзавеждане, находящо се в *** самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** за сумата от 22900 лв.

С Нотариален акт за учредяване на *** г. на *** П.Ц. от 07.12.2021г. е учредена от З. С. договорна ипотека в полза на кредитора *** АД за отпуснатия ипотечен кредит в размер на 72800 лв.

Съдът дава вяра на показанията на св.С. А. К. въпреки че е заинтересована от изхода на делото като майка на ищцата. Показанията ѝ са логични, непротиворечиви и подкрепени от писмените доказателства по делото. От тях се установява, че по време на брака, З. решила да купи ***, който да се ползва от св.К. след като тя се върне от чужбина, а след това той да остане за малкия син на страните. Съпругът ѝ Б., обаче се противопоставил

и отказал да вземе участие в покупката на ***а и в тегленето на кредит за това. Затова той подписал декларация, за да няма участие в този *** и да не плаща кредит за него. Отпуснат е кредит в размер на 72800 лв. само на З. и само тя си го изплаща. Св.К. е дарила на З. сумата от 10000 лв. за ремонт на жилището, както и е заплатила 1000 лв. стоп-капаро. Въпреки, че по силата на одобрено между страните споразумение детето П. трябва да живее заедно с баща си в бившето семейно жилище в с.***, то живее само в ***а, собственост на дядо му по майчина линия в гр.Плевен, тъй като бащата живее и работи в гр.***.

Съдът дава вяра на показанията на св.С.Б.Л. въпреки че е заинтересована от изхода на делото като ***. Показанията ѝ са логични, непротиворечиви и подкрепени от останалите доказателства по делото. От тях се установява, че св.Л. е подпомагала финансово съпрузите да изплатят кредита си, изтеглен за жилището в с.***. За покупка на жилището в гр.Плевен не е предоставяла пари. Б. е споделил със свидетелката, че е подписал декларация, тъй като имал задължения и за да може да се закупи жилището.

Съдът кредитира показанията на св.С. Х. К. като преки, незаинтересовани, логични и кореспондентни с останалите доказателства по делото. От тях се установява, че тя е брокер на недвижими имоти и е съдействала на З. С. за покупката на ***а в гр.Плевен. С нея се свързала *** на З., като търсела да закупи имот. След като се спряла на определеното жилище, се обадила на З. да отиде да го види. Решили да го купят. Трябвало да се изтегли кредит. *** на З. заявила, че нейния съпруг Б. не иска да участва в сделката, тъй като не желае да тегли кредит. В тази връзка се изготвила при *** декларация за семейно-имуществени отношения. Св.К. се обадила на ***а да изготви такава декларация. Присъствала при подписването на декларацията от двамата съпрузи. ***а изчел декларацията, разяснил на съпрузите смисъла и последиците и те се подписали. Разяснил, че става дума за този имот, който ще купува З. в гр.Плевен, че декларацията ще има отношение занапред. За да може З. да изтегли кредит сама, без участието на съпруга ѝ Б., подписването на декларацията било изискано от банката.

Съдът възприема заключението на приетата по делото съдебно-оценителна експертиза като обективно, компетентно, обосновано и безпристрастно. От него и уточненията в съдебно заседание се установява, че

месечния пазарен наем на процесния делбен недвижим имот в с.*** е в размер на 237,79 лв. за целия имот, за *** *** месечния наем е в размер на 299,70 лв., а на *** *** е 190 лв. месечно.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна страна:

Съдът, като съобрази, че писмените доказателства не се оспориха от страните, намира, че същите съставляват годни доказателства за установените с тях обстоятелства. След обсъждането им в тяхната съвкупност, съдът достигна до правния извод, че предявения иск за делба на описаните в исковата молба недвижим имот и движими вещи е основателен и доказан и следва да бъде уважен. Налице са основанията на чл.34 ЗС и делбата на съсобствените недвижим имот и движими вещи следва да бъде допусната, съобразно правата на съделителите следва да бъде допусната между страните по делото при следните квоти: 1/2 идеални части за С. К. и 1/2 идеална част за Б. С..

По отношение на въведения в делбата от ответника имот - *** самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** е налице спор между страните дали той е съсобствен между тях или е индивидуална собственост на З. К..

По делото е представена Декларация от 29.11.2021г. с нотариална заверка подписите с която З. С. и Б. С.- съпрузи, съгласно чл.18, ал.2 СК са декларирали, че „След сключването на гражданския брак, избираме следния режим на имуществени отношения: Законов режим на разделност.“. Предявен е от ответника инцидентен установителен иск за прогласяване нищожността на декларацията на основание чл.26, ал.1, предложение първо ЗЗД, като противоречаща на закона- чл.27, ал.3 СК. Съгласно посочената норма съпружеската имуществена общност може да се прекрати по време на брака, ако съпрузите изберат режим на разделност или сключат брачен договор. С декларираната на 29.11.2021 г. промяна от законов режим на съпружеска имуществена общност в законов режим на разделност по чл. 18, ал. 4 и чл. 19 от СК се прекратява СИО- чл. 27, ал. 3 от СК, но тази промяна има действие само за напред. Последниците от подписване на декларацията за избор на законен режим на разделност не се определят от съпрузите, а са уредени в закона. Също така с този избор съпрузите не могат да преуредят вече придобити имуществени права. Последниците от избора на законов режим на разделност отново по силата на закона настъпват само след избора на този режим – занапред. Текста на оспорената декларация не е в противоречие с посочената норма на чл.27, ал.3 СК. Смисъла на записаното, че след сключването на брака, избират законов режим на разделност, не може да бъде тълкуван, че съпрузите целят да преуредят имуществените си отношения, считано от датата на сключване на брака, а че правят този нов избор след като вече е сключен брака между тях. От събраните по делото свидетелски

показания на всички свидетели се установи, че декларацията е подписана за да бъдат уредени отношенията на съпрузите във връзка с придобиването на ***а в гр.Плевен, както и непоемането на задължение от ответника Б. С. за погасяване на изтеглението само от З. К. ипотечен кредит за покупката на този имот.

С оглед изложеното предявения инцидентен установителен иск с правно основание чл.26, ал.1, предложение първо ЗЗД се явява неоснователен и недоказан и като такъв следва да бъде отхвърлен.

С оглед изхода по инцидентния установителен иск и на основание чл.27, ал.3, вр.чл.18, ал.2 СК придобития по време на брака от З. С., но след избора на законов режим на разделност 29.11.2021г. имот- *** самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** се явява индивидуална нейна собственост, поради което иска за делба на този имот следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

В разпоредбата на чл.344,ал.2 от ГПК, съответстваща на чл.282,ал.2 от ГПК(отм) е предвидена вид привременна мярка, в случай, че съделителите не се ползват от имуществената общност съобразно дяловете си, или общите имоти се ползват само от един или част от съделителите. В такива случай, делбеният съд по искане на заинтересовани съделители може да разпредели привременно ползването на общите имоти съобразно квотите, а когато това е невъзможно -да се присъдят суми за ползването. По делото се установи, че съсобствения на страните недвижим имот *** ,находящ се в с. ***, *** се ползва от ответника Б. С. и детето П., на който е предоставено ползването по силата на одобрено споразумение по чл.51 СК до навършване на пълнолетие от детето или до 10.10.2024г. Б. С. ползва *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят бял, *** и *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят тъмно *** ***, ***, а ищцата ползва *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят светло *** ***, ***.

Предвид факта, че страните по делото са си разпределили ползването на по един ***, то не се дължи обезщетение за лишаване от ползването на *** ***.

По отношение на ползването на ***а в с.***, съдът намира, че ответника дължи обезщетение на ищцата за ползване на $\frac{1}{4}$ идеална част от него, тъй като ползването е предоставено и на общото на страните дете П. до навършване на неговото пълнолетие. Факта, че е налице утвърдено от бракоразводния съд споразумение досежно начина на ползване, не е пречка за предявяване на тази претенция. Споразумението, утвърдено по реда на чл. 101 СК (отм.);, сега чл. 51 СК, може да бъде изменено при промяна на обстоятелствата, но само досежно местоживеенето на децата, родителските права и личните отношения и издръжката на децата. Тълкувайки цитираната норма, следва да се направи извода, че съдът може да бъде сезиран за изменение на одобреното споразумение само по въпроси, касаещи интересите на децата. Ползването на семейното жилище или пък заплащането на

обезщетение не е сред тях. Следователно и в тази си част споразумението има характера на двустранен договор, който може да бъде променян по съответния ред- по взаимно съгласие или при липса на съгласие между страните- по съдебен ред. Именно така следва да се квалифицира и по същество заявената претенция по чл. 344, ал.2 ГПК- за изменение на договореното между страните досежно ползването на делбения имот, в евентуалност на размера на обезщетението. По тази претенция съдът следва да провери дали е промяна в обстоятелствата, установени в споразумението, и да се произнесе по същество дали искането за промяна на съществуващото положение досежно ползването на имота и размера на обезщетението, е основателно. Приложение тук не намира нормата на чл. 56, ал.6 и чл. 57 СК, тъй като тези норми касаят възможност да бъде поискана промяна на ползването или на размера на наема, но само тогава, когато съдът е предоставил ползването, а не когато това е станало по силата на двустранен възмезден договор между страните /какъвто характер има самото споразумение/, по който договор бракоразводния съд служебно следи единствено за интересите на децата. Затова и не само, че няма пречка, но и делбеното производство е единствения възможен вариант за ищцата /при липса на съгласие у ответника/, да бъде променен начина на ползване на жилището, евентуално да бъде променен размера на обезщетението за ползване, което би се дължало при невъзможност за съвместно ползване. Общия размер на месечния наем на този имот съгласно приетото заключение на съдебно-оценителната експертиза е в размер на 237,79 за целия имот или дължимото обезщетение за $\frac{1}{4}$ от него е в размер на 59,45 лв.

Ответника дължи обезщетение и за ползваната $\frac{1}{2}$ идеална част от ***
***, което е в размер на 95 лв. съобразно приетата експертиза.

Общия размер на дължимото от ответника обезщетение за лишаване от ползването на съсобствените между страните движими и недвижими вещи съобразно гореизложеното е 154,45 лв. до който размер следва искането да бъде уважено. Определението по чл.344 ал.2 от ГПК предполага постановяване от съда привременна мярка, считано от влизане в сила на решението, с което се допуска делбата до извършването ѝ, което в тази част има характера на определение.Тази мярка няма правната природа на обезщетение за лишаване от ползуването на вещите за предходен период от време.Началният момент на плащането е определен в закона-чл.344 ал.2 от ГПК, считано от влизане на определението в сила. Следователно обезщетението като привременна мярка не може да бъде присъдено от момента на предявяване на искането. Сумите, които следва да бъдат заплащани между съделителите, уреждат отношенията им по повод ползуването само по време на висящността на делбеното производство и имат характер на привременна мярка досежно ползуването. Съдебният акт, постановен по реда на чл. 344, ал. 2, има действие и значение само за делбеното производство и с него съответната привременна мярка може да бъде постановена само занапред и само до приключване на делбеното

производство. Един от съделителите може да бъде осъден да заплаща по този ред на друг съделител суми срещу ползуването на имота следователно винаги и само занапред, т. е. от момента на влизане на постановления по реда на чл. 344, ал. 2 ГПК акт в сила, в какъвто смисъл е и съдебната практика. Претенцията за заплащане на обезщетение за лишаване от ползуване по чл. 31, ал. 2 ЗС може да бъде разгледана за период предхождащ делбеното производство или следващ предявяването на иска за делба, но предхождащ постановяването на решението по допускане на делбата, само по реда на чл. 346 ГПК във втората фаза на делбеното производство./ *Определение № 475 от 17.07.2013 г. по ч.гр. д. № 2258/2013 г. на Върховен касационен съд*./

На основание чл. 73, ал. 3, във вр. с чл. 355 ГПК, във вр. с чл. 9 от Тарифа за държ. такси, които се събират от съдилищата по ГПК, държавната такса при отхвърляне на молба за делба е до 100.00 лева, но не по-малко от 25.00 лева. Б. С. следва да бъде осъден с оглед данъчната оценка на претендирания за делба недвижим имот -*** в гр.Плевен да заплати държавна такса в размер на 100.00 лева. Б. С. дължи заплащане на ДТ и за отхвърления инцидентен установителен иск в размер на 50 лв.

На основание чл.78, ал.1 ГПК следва Б. С. да бъде осъден да плати на З. С. направените от нея разноси за ВЛ съразмерно с уважената част на искането по чл.344, ал.2 ГПК в размер на 231,68 лв. По предявения инцидентен установителен иск не са ангажирани доказателства за направени от З. К. разноси.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. Г. С., ЕГН*****, *** против З. П. К., ЕГН*****, *** иск с правно основание чл.26, ал.1, предложение първо ЗЗД за прогласяване нищожност на Декларация с нотариално заверени дата и подписи рег. ***Г. на *** П.Ц. - №*** с район на действие РС - Плевен, заверена от пом. *** по заместване С.М., с която З. П. С., с ЕГН *** и Б. Г. С., ЕГН *****, декларират, че "След сключването на гражданския брак, избираме следния режим на имуществени отношения: ЗАКОНОВ РЕЖИМ НА РАЗДЕЛНОСТ", поради противоречие със закона - чл.27, ал.3 от Семейния кодекс, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. Г. С., ЕГН*****, *** против З. П. К., ЕГН*****, *** иск с правно основание чл.341, ал.1 ГПК, вр.чл.34 ЗС

за делба на САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ В СТРАДА с идентификатор *** /***/, находящ се в гр.Плевен, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-56/18.09.2007г. на *** на АГКК. последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо самостоятелния обект е от 17.01.2011г. с адрес на имота: *** /***/, *** , самостоятелният обект се намира на *** в сграда с идентификатор *** /***/, предназначение: Жилищна сграда - многофамилна, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор *** /***/, предназначение на самостоятелния обект: Жилище, *** , брой нива на обекта: 1 /едно/, с площ: 59.78 кв.м. /петдесет и девет цяло и седемдесет и осем стотни квадратни метра/, ведно с прилежащи части: ИЗБЕНО ПОМЕЩЕНИЕ № 16 /шестнадесет/ с площ от 5.76 кв.м. /пет цяло и седемдесет и шест стотни квадратни метра/, ниво: 1 /едно/, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: ***.17; под обекта: ***.13. и над обекта: няма, като неоснователен и недоказан.

ДОПУСКА, на основание чл. 344, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.34 ЗС, ал.1 от ЗН да се извърши съдебна делба между З. П. К., ЕГН*****, *** и Б. Г. С., ЕГН*****, *** ,

на следните движими и недвижими вещи:

1.*** ,находящ се в с. *** , *** с изложение север- юг, със застроена площ 65.40 кв.м. състоящ се от дневна, кухня , баня с тоалетна при съседни описани в постановление за възлагане по от 03.02.2012 г. ,№ от вх. регистър 5026 , дата от вх. регистър 29 / 03 / 2012, № от дв. вх. рег. 29.03. 2012 , *** г.

2.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят бял, ***.

3.*** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят светло *** ***, ***.

4. *** ***, РАМА ***, ДВИГАТЕЛ ***, цвят тъмно *** ***, ***.

при следните делбени квоти:

З. П. К., ЕГН*****- 1/2 идеална част,

Б. Г. С., ЕГН*****- 1/2 идеална част,

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.344, ал.2 ГПК, Б. Г. С., ЕГН*****, да заплаща на З. П. К., ЕГН*****, сумата 154,45 лева месечно за частичното ползване на собствените на З. П. К. идеални части от имотите, предмет на иска за делба, считано от датата на влизане в сила на

настоящото определение до окончателното извършване на делбата, а за разликата до предявения размер от 200 лв. отхвърля искането като неоснователно и недоказано.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК Б. Г. С., ЕГН***** да плати на З. П. К., ЕГН***** сумата от 231,68 лв. направени по делото разноси за ВЛ.

ОСЪЖДА Б. Г. С., ЕГН***** да плати по сметка на РС-Плевен държавна такса по отхвърлените искове в размер на 150 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта по чл. 344 ал. 2 от ГПК, имаща характер на определение, подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане на решението в сила, делото да се докладва за последващи процесуални действия.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____